A.L.R.K. Moterų Sąjungos ženklas — jo reikšmė

A.L.R.C. Women's Alliance emblem and its significance

Kaip valstybės vėliava nėra tik margo audeklo dalis, taip ir organizacijos ženklas nėra tik bereikšmė metalo antspauda. Vėliava ženklina žmonių įsitikinimą ir viltį, kaip trimito balsas šaukia tautą vieningai burtis, taip ir kiekvienos organizacijos ženklas turi savotišką reikšmę. • Įsisteigus Moterų Sąjungai, jos pirmajai Centro Valdybai rūpėjo pateikti narėms ženklą, kuris išreikštų organizacijos dvasią ir tikslą. Galutinai suprojektuotas ženklas reprezentuoja siekius šiose dorybėse: tikybos, vilties ir meilės. • Ženkle įjungtos spalvos — žalia, balta ir raudona vaizdavo tuomet priimtas Lietuvos vėliavos spalvas. • Rūta — Lietuvos tautinė gėlė nuolat primena, kad esame lietuvės.

As a nation's flag is not just a piece of colored cloth, so an organization's emblem is not just a meaningless impression on a piece of metal. A flag represents the faith and aspiration of its people; it is like a trumpet call to them in time of war, and a rallying point in time of peace. And so it is with an organization's

The aim of the fonuders and organizers of the Women's Alliance was to give its members an emblem which would represent the spirit and aims of the organization, incorporating the virtues of faith, hope and charity.

RUE — the national flower of Lithuania symbolizes our Lithuanian heritage.

MOTERŲ SĄJUNGA

JONAS KMITAS

Ketvirtis šimtmečio — ilgokas laikas —
Kai Moterų garbinga Sąjunga
Yr' įsikūrus ir ligšioliai laikos, —
Didinga išeivijos pajėga.

Skaitlingas jų būrys — ir visos kilnios:
Nudžiugo mūs tėvynė Lietuva,
Lengviau alsuoja senas mūsų Vilnius,
Atslūgo jo nuvarginta galva.

Jis žino moterų dvasinę galią
Jos moka padaryti stebuklus:
Tautos negyvėlius iš karsto kelia,
Rykiuotėn stato Vytauto vaikus.

Per šimtmečius tautos globojo turtą,
Mūs kalbą, dainas, papročius, mįsles, —
Kas amžiais buvo protėvių sukūrta,
Tas užsiliko pas motinėles.

Ir jos vaikams reikšmingą tarė žodį,
Grožybę atskleidė tautosakos,
Mokino ištvermės ir kelią rodė
Vingiuotuose gyvenimo takous.

Jos apdainavo didvyrių žygiuotę
Ir šimtmečio ąžuolo sapnus,
Jos drasą kvėpė laisvei atvaduoti,
Jos išauklėjo dvasios milžinus.

Išvykusios svetur — žaliukės, drūtos,
Čionai atsigabeno ryšuliuos
Žiupsnelį savo žemės, sėklų rūtos,
Kuri kaip Lietuvoj joms čia žaliuos.

Bet želesni jausmai yr' jų krūtinėj,
Ten randas ištekliaus ilgiems laikams
Sieloje jos nešiojasi šaltinį,
Iš kur vaikai tėvynės meilę sems.

Jos šviečiasi, darbuojas, skaito, rašo,
Žmonėms naudingus leidžia žurnalus,
Visuomenei jos dirba darbą našų,
Širdis karšta ir protas jų veiklus.

Padangė Lietuvoj vėl apsiniaukė,
Į mūsų laisvę atkreipta jėtis,
Jau Marsas maunas geležinę kaukę
Ir karo orlaiviai, žiūrėk, atskris.

Žiaurusis lenkas čiaupia mūsų burną,
Jau Vilniaus nevalia nė primint,
Besmaugdamas Vilniaus kraštą niūrna,
Kad mūsų tautą reikia išnaikint.

Garbingos Sąjungietės! Imkit naštą
Vaduoti Vilnių. Mes čionai laisvi:
Iš naujo gelbėkime savo kraštą,
Kaip esame jau darę praeity.

Kai Lietuvx kankino rusų caras,
Išdrįsome čia laisvą žodį tart;
Dabar gi Vilnių smaugia baltas aras, —
Išdrįskime prabilti ir šį kart.

Kada kraujuos žiaurus pasaulis maudos,
Visur tiesa ir meilė paneigta
Ir mūsų tautai gresia smūgiai skaudūs,
Į moteris viltis yr' atkreipta.